

Indstilling om, ad hvilke Veje og med hvilke Midler man fra det offentliges Side kan yde dem, der ønsker at udvandre, Støtte ved Tilvejebringelsen af autentiske og let tilgængelige Underretninger om Forholdene i vedkommende Indvandringsland, og ved Forhandlinger med Institutioner i disse Lande, samt om, hvorledes der eventuelt paa anden Maade kan ydes Udvandrere Bistand. Udvalget afgav i Oktober Maaned 1927 sin Betænkning, hvori indeholdtes et Lovforslag tilsigtende en Modernisering af den hidtil gældende Lovgivning paa dette Omraade, nemlig Lov af 1. Maj 1868 om Tilsyn med Udvandreres Befordring og Lov af 25. Marts 1872 indeholdende Tillæg til nævnte Lov. Det nævnte Lovforslag, der med enkelte mindre væsentlige Ændringer svarer til det af Ministeren forelagte, indeholder nye Bestemmelser, navnlig paa to Punkter, hvor den tidligere Lovgivning har vist sig mangelfuld. Dels foreslaas saaledes en Centralisation af de forskellige Sider af Udvandringsvæsenet — jfr. nedenfor om det nyoprettede Udvandringskommissariat —, hvilke tidligere har sorteret under forskellige Ministerier, og dels søger man Oplysningstjenesten løst paa mere tilfredsstillende Maade end tidligere. Denne skal fremtidig overtages af Udvandringskommissæren, medens den nu varetages af Udenrigsministeriets Oplysningsbureau for Erhvervene.

Lovforslaget, der omfatter X Afsnit, gaar ud paa følgende:

I. *Udvandringsagenter.*

§ 1 bestemmer, at som Udvandringsagent anses enhver, der paatager sig oversøisk Passagerbefordring til fremmede Verdensdele, hvad enten det er direkte fra dansk Havn (Red) eller over fremmed europæisk Havn.

Medens de tidligere Love alene talte om *Udvandreres* Befordring og om Befordringskontrakter for saadanne, har Forholdene nu, hvor adskillige andre end netop Udvandrere foretager Rejser til fremmede Verdensdele, medført en Uklarhed med Hensyn til, hvilke rejsende Lovene omfatter, idet der fremdeles oprettes Kontrakter ogsaa med Ikke-Udvandrere. For at tydeliggøre Forholdet foreslog man derfor det ovennævnte Udtryk »Passagerbefordring«, der svarer til det nedenfor i § 11 foreslaaede Udtryk: »enhver til Befordring antaget«, idet de Ulemper, det maatte medføre at inddrage ogsaa andre end Udvandrere under Reglerne, formentlig vil opvejes ved en Tydeliggørelse af disse.